

Læg Hiortens Takker nu ved Gravens Side,
Læg Sverdet under Askens Kruus.

En Steen skal reise sig med Muus, og tale
Om Alf, til Oldingsegene.

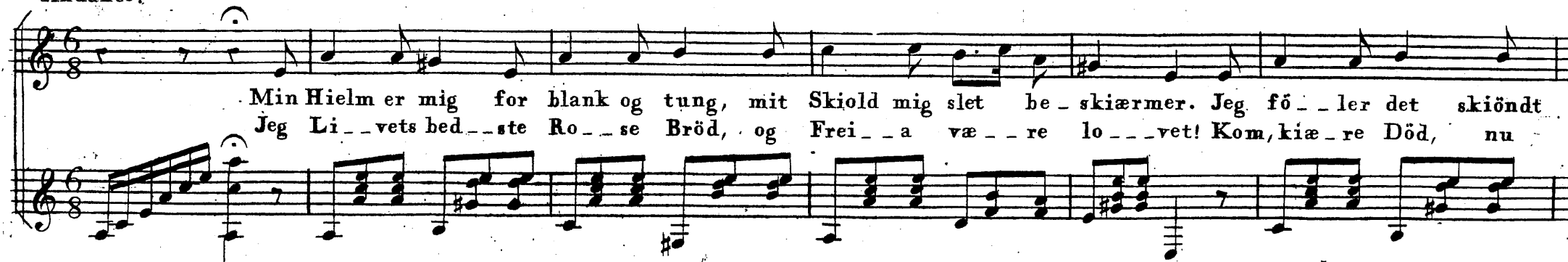
Tit vandred vi i Sigarskov tilsammen
At fælde dunkelbrune Hiort.

Nu hyle den henfarne Jægers Hunde,
Og døe af Troskab paa hans Grav.

Dug dækker snart den grønne Høi; den glindser
Som Øiet giennem Taareskiær.

Men hist paa Sky to armindslyngte Skygger
Til Freia svæver Favn mod Favn.
Oehlenschläger.

Andante. No: 2.

Min Hielm er mig for blank og tung, mit Skiold mig slet be-skiærmer. Jeg fö-ler det skiöndt
Jeg Li-vets bed-ste Ro-se Bröd, og Frei-a væ-re lo-vet! Kom, kiære Död, nu

ieg er ung, at snart sig Dö--den nær--mer. Læg hendet fryg--te--li--ge Staal paa Hel--tens Bau--ta--
i dit Skiöd ned--læg--ger jeg mit Ho--ved. Flyv raske Fugl! frygt Rei--sen ei, stræk ud de Vin--ger

ste--ne. J Lun--den staaer en Nat--vi--ol, der hvi--ler mi--ne Be--ne.
spæ--de. Du svæ--ver til en e--vig Mai! og til en e--vig Glæ--de.